

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 15 lipca 2014 roku skierowanym przeciwko pozwanemu **K. G.** powódka **Z. G.** wniosła **o uznanie za bezskuteczną** wobec powódki Z. G. czynności prawnej - umowy darowizny sporządzonej przed notariuszem R. M. w dniu 16.07.2009 r. za repertorium nr A (...) zawartej pomiędzy T. N. i **K. G.**, której przedmiotem jest zabudowana działka gruntu nr (...) położona w T. przy ul. (...), o powierzchni 352 m², dla której w Sądzie Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim urządzona jest księga wieczysta nr (...), wraz z zawartym w treści tej umowy oświadczeniem K. G. o ustanowieniu na rzecz T. N. służebności osobistej polegającej na prawie dożywotniego i nieodpłatnego zamieszkiwania w całym domu mieszkalnym posadowionym na tej nieruchomości, w celu ochrony wiarygodności powódki wynikającej z prawomocnego postanowienia o dział spadku wydanego przez Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w dniu 21 lutego 1991 r. w sprawie sygn. akt I Ns 341/88, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 6 marca 2014 roku, a także zabezpieczenie powództwa poprzez ustanowienie zakazu zbywania i obciążania przez pozwanego K. G. nieruchomości położonej w T. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim prowadzi księgę wieczystą o nr (...) oraz wpisanie ostrzeżenia o zakazie zbywania i obciążania tej nieruchomości, jak również o toczącym się postępowaniu w w/w księdze wieczystej.

(k. 3 - 5 v.,)

Postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2014 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim udzielił zabezpieczenia w niniejszej sprawie na podstawie art. 730 § 1 k.p.c. oraz art. 755 § 1 pkt.2 i 5 k.p.c. poprzez ustanowienie zakazu zbywania i obciążania przez pozwanego K. G. nieruchomości położonej w T. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim prowadzi księgę wieczystą o nr (...) oraz wpisanie ostrzeżenia o zakazie zbywania i obciążania tej nieruchomości, jak również o toczącym się postępowaniu w w/w księdze wieczystej.

(k. 30 - 34)

Postanowieniem z dnia 17 października 2014 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi na skutek zażalenia pozwanego zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że sposób zabezpieczenia ograniczył do wpisania do księgi wieczystej o nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim dla nieruchomości położonej w T. przy ulicy (...) i oddalił zażalenie pozwanego w pozostałym zakresie.

(k. 50-52 v.,)

W piśmie procesowym z dnia 27 stycznia 2015 roku pełnomocnik pozwanego K. G. - adwokat J. Z. wniósł o oddalenie powództwa, zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W ocenie pełnomocnika pozwanego dłużnik T. N. nigdy nie był, ani nie jest w chwili obecnej niewypłacalny i nie działał ze świadomością pokrzywdzenia powódki, nie są więc spełnione przesłanki skutkujące uwzględnieniem skargi paulińskiej.

Nadto wiarygodność Z. G. wynikająca z postanowienia Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 21 lutego 1991 roku w sprawie I Ns 341/88 uległa już dawno przedawnieniu, jako, że roszczenia stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawniają się z upływem lat dziesięciu, tak więc roszczenie powódki względem T. N. uległo przedawnieniu w 2001 roku i nie może korzystać z ochrony przewidzianej przez art. 527 k.c.

(k. 71 - 72)

Ostatecznie pełnomocnik powódki poparł powództwo w niniejszej sprawie i wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pełnomocnik pozwanego wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych .

(**dowód** : nagranie audio- video z dnia 17 kwietnia 2015 roku 00:14:56-00:19:26 **k. 145,146**)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim Wydział I Cywilny prowadził postępowanie z wniosku Z. G. i J. N. z udziałem T. N. o dział spadku po M. N. oraz po K. N..

Postanowieniem z dnia 21 lutego 1991 r., wydanym w sprawie sygn. akt I Ns 341/88 Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim Wydział I Cywilny, zasądził od uczestnika T. N. na rzecz wnioskodawców J. N. i Z. G. tytułem dopłaty kwoty po 30.000.000 zł (trzydzieści milionów starych złotych) dla każdego z nich wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności rat.

Jednocześnie Sąd ustalił termin płatności raty na rzecz Z. G. do dnia 31 sierpnia 1991 r.

W dniu 6 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim I Wydział Cywilny nadał powyższemu postanowieniu klauzulę wykonalności stwierdzając, iż tytuł ten uprawnia Z. G. do egzekucji w zakresie punktu trzeciego postanowienia przeciwko T. N..

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 21.02.1991 r., sygn. akt I Ns 341/88 wraz z nadaną klauzulą wykonalności **k.16,16 v.**, nagranie audio- video z dnia 20 lutego 2015 roku zeznania świadka M. G. 00:05:08- 00:06:09 **k.125 v.,128** , zeznania świadka T. G. 00:13:36- 00:14:46 **k.126,128**, zeznania świadka T. N. 00:21:54- 00:23:11 **k.126 v.,128**, nagranie audio-video z dnia 17 kwietnia 2015 roku zeznania powódki 00:01:05-00:02:48 **k.144,146**)

W dniu 16 lipca 2009 roku została zawarta umowa darowizny przed notariuszem R. M. za repertorium nr A (...) pomiędzy T. N. i pozwanym K. G., na mocy której T. N. darował zabudowaną działkę gruntu nr (...) położoną w T. przy ul. (...), o powierzchni 352 m², dla której w Sądzie Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim urządzona jest księga wieczysta nr (...) pasierbowi K. G. wraz z zawartym w treści tej umowy oświadczeniem K. G. o ustanowieniu na rzecz T. N. służebności osobistej polegającej na prawie dożywotniego i nieodpłatnego zamieszkiwania w całym domu mieszkalnym posadowionym na tej nieruchomości .

(**dowód** : akt notarialny - umowa darowizny repertorium nr A (...) **k.119-121** , nagranie audio-video z dnia 17 kwietnia 2015 roku zeznania powódki 00:03:49-00:05:12 **k.144 v.,146** , zeznania pozwanego 00:10:06- 00:11:24 **k.144 v.,146** , nagranie audio - video z dnia 20 marca 2015 roku zeznania świadka R. G. 00:03:20-00:04:55 **k.137 v.,139** ,)

W chwili dokonywania darowizny pozwany K. G. wraz z żoną zamieszkiwali w domu T. N. .

T. N. zaś był żonaty z matką pozwanego .

(**dowód** : nagranie audio - video z dnia 20 marca 2015 roku zeznania świadka R. G. 00:03:20-00:06:05 **k.137 v.,139** ,)

T. N. kontaktował się z powódką i zapewniał ją , że spłaci zobowiązania finansowe , które posiada wobec powódki , a więc dokona spłaty siostry z domu po dokonaniu w pierwszej kolejności spłaty na rzecz brata J. .

W 2000 roku dłużnik T. N. zdarzyło się , że podczas pobytu u powódki przez cały czas zapewniał ją , że ją spłaci . Zapewnienia te T. N. kierował w stosunku do powódki przed rokiem 2000 i przez cały okres od dnia 21 lutego 1991 r. uznawał dług .

T. N. do dnia dzisiejszego nie dokonał należytej spłaty na rzecz Z. G..

Podczas wielokrotnych rozmów prowadzonych z powódką na ulicy , cmentarzu , rozmów telefonicznych, T. N. zapewniał, że spłata będzie dokonana, ale po uprzednim spłaceniu brata J. N.. W 2013 r. Z. G. powzięła informację, iż brat J. N. został spłacony. Podczas okazjonalnego spotkania w 2013 r. T. N. nadal obiecywał, że będzie dokonywał spłat na jej rzecz. Pomimo powyższych zapewnień ze strony brata powódka udała się do wydziału wieczystoksięgowego w Sądzie Rejonowym, gdzie uzyskała informację, iż nieruchomości położona przy ul. (...) w T. została przekazana umową darowizny na rzecz K. G. w dniu 16 lipca 2009 r. wraz z zawartym w treści tej umowy oświadczeniem K. G. o ustanowieniu na rzecz T. N. służebności osobistej polegającej na prawie dożywotniego i nieodpłatnego zamieszkiwania w całym domu mieszkalnym posadowionym na tej nieruchomości .

Po powzięciu tej informacji 26 sierpnia 2013 r. powódka wystosowała do T. N. przedegzekucyjne wezwanie do zapłaty, którego nie odebrał.

T. N. przed dokonaniem umowy darowizny informował pozwanego K. G. , że musi spłacić powódkę .

(dowód: odpis zwykły księgi wieczystej nr (...) **k.17-19**, przedegzekucyjne wezwanie do zapłaty z dnia 26.08.2013 r. wraz z potwierdzeniem nadania **k.20** , nagranie audio-video z dnia 17 kwietnia 2015 roku zeznania powódki 00:01:05-00:10:06 **k.144,144 v.,146**, nagranie audio-video z dnia 20 lutego 2015 roku zeznania świadka M. G. 00:05:08-00:13:36 **k. 125 v., 126, 128**, zeznania świadka T. G. 00:13:36 – 00:21:54 **k.126, 126 v.,128** , zeznania świadka T. N. 00:21:54- 00:26:49 **k.126 v.,128**,)

W dniu 21 lipca 2014 roku powódka Z. G. wystąpiła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim o wszczęcie egzekucji na podstawie postanowienia z dnia 21 lutego 1991 r., wydanego w sprawie sygn. akt I Ns 341/88 zaopatrzonego przez Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w dniu 6 marca 2014 roku w klauzulę wykonalności .

W dniu 16 września 2014 roku powódka złożyła wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego , m.in. kierowała się w tym zakresie prośbami ze strony brata T. N. , który z uwagi na brak środków finansowych prosił ją by zawiesić postępowanie .

(**dowód:** nagranie audio-video z dnia 17 kwietnia 2015 roku zeznania powódki 00:09:19-00:10:06 **k. 144 v., 146**, akta egzekucyjne Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim Km 710/14 w załączeniu)

W dniu 15 września 2014 roku powód T. N. wniósł pozew do Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności z dnia 21 lutego 1991 roku , sygn. akt I Ns 341/88 z uwagi na przedawnienie roszczenia .

Postanowieniem z dnia 28 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim umorzył postępowanie w sprawie wobec cofnięcia pozwu przez powoda wraz ze zrzeczeniem się roszczenia .

(**dowód :** akta o sygn. IC 1295/14 Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim w załączeniu)

W chwili obecnej T. N. ma 76 lat, jest osobą schorowaną, utrzymuje się z emerytury w wysokości 1.200 złotych i przeznaczają ją na wydatki związane z własnym utrzymaniem. Oprócz tej nieruchomości nie posiada majątku z którego mógłby zaspokoić powódkę .

T. N. zapewniał powódkę , że w przypadku braku środków pieniężnych na spłatę , przepisze jej tę nieruchomość.

Po uzyskaniu informacji o przeniesieniu przedmiotowej nieruchomości powódka złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przez K. G. i T. N.. Postępowanie w tej sprawie, tj. o czyn z art. 300 paragraf drugi kk prowadzone jest przez Prokuraturę Rejonową w Tomaszowie Mazowieckim pod sygn. akt 1 Ds. 539/14.

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2014 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim umorzył śledztwo w sprawie 1 Ds. 539/14 Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim z uwagi na brak znamion czynu zabronionego .

Postanowieniem z dnia 21 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim II Wydział Karny w sprawie II Kp 564/14 na skutek zażalenia Z. G. na w/w orzeczenie zażalenia nie uwzględnił i zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy .

(dowód : nagranie audio-video z dnia 20 lutego 2015 roku zeznania świadka T. N. 00:23:11- 00:25:44 k.126 v.,128, kserokopia akt postępowania 2 Ds. 1247/14 w sprawie domniemanego oszustwa na szkodę Z. G. k. 77-113)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych dowodów.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd odmówił wiary zeznaniom pozwanego K. G. co do okoliczności, iż w dacie darowizny nie miał wiedzy o wysokości zadłużenia T. N. wobec swojej siostry – powódki Z. G. i czy T. N. dokonał spłaty na rzecz powódki , nie pytał , czy są zadłużenia zaś T. N. podczas sporządzania umowy darowizny oświadczył , że dom nie jest obciążony .

Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadka R. G. jakoby nie posiadała wiedzy na temat zobowiązań finansowych T. N. wobec powódki i jakoby T. N. pozostawał w konflikcie ze swoją siostrą i nie mówił nic na temat utrzymywania kontaktów z powódką .

Tak samo Sąd ocenił zeznania świadków : B. K. i K. K. , którzy w toku postępowania podnosili , te same okoliczności , które podniosła w toku postępowania świadek R. G. .

W ocenie Sądu dłużnik T. N. dokonując czynności prawnej – umowy darowizny na rzecz pozwanego – K. G. działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela poprzez wyłączenie spod egzekucji określonego składnika majątkowego, który tej egzekucji mógłby podlegać i przede wszystkim miał świadomość istniejącego zadłużenia oraz faktu , iż wprowadzając dany składnik z majątku uniemożliwia zaspokojenie wierzyciela.

W chwili dokonywania darowizny pozwany wraz z żoną R. G. zamieszkiwali w domu T. N. .

T. N. zaś był żonaty z matką pozwanego , a zatem jest osobą pozostającą w bliskim z nim stosunku , trudno w świetle powyższego przyjąć, że pozwany K. G. nie wiedział o zobowiązaniach finansowych T. N. wobec powódki Z. G. .

Nie jest także zasadny w ocenie Sądu podniesiony przez pełnomocnika pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia gdyż z uwagi na okoliczności podniesione w toku postępowania w niniejszej sprawie doszło do uznania przez T. N. roszczenia objętego orzeczeniem z dnia 21 lutego 1991 r., wydanym w sprawie sygn. akt I Ns 341/88.

Dłużnik T. N. wielokrotnie zapewniał powódkę , że ją spłaci, a więc spełni świadczenie na jej rzecz i to oświadczenie należy zakwalifikować jako uznanie roszczenia w rozumieniu art. 123 §1 pkt.2 k.c. , przerywające bieg terminu przedawnienia .

Sąd zważył co następuje :

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Przesłankami skargi pauliańskiej zgodnie z art. 527 k.c. są:

- 1) dokonanie przez dłużnika z osobą trzecią czynności prawnej, na skutek której osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową oraz doszło do pokrzywdzenia wierzycieli,
- 2) działanie dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli,

3) wiedza lub możliwość (przy zachowaniu należytej staranności) dowiedzenia się o tym przez osobę trzecią.

Wskazane powyżej przesłanki spełnione być muszą łącznie, by móc skorzystać z roszczenia przewidzianego w tym przepisie uznania czynności za bezskuteczną (art. 527 § 1 k.c.).

Z kolei zgodnie z § 2 powołanego przepisu z pokrzywdzeniem wierzycieli mamy do czynienia wówczas, gdy skutek czynności prawnej dłużnika stał się on niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. Identyczne zapatrywanie wyrażono w orzecznictwie, przyjmując, że artykuł 527 § 2 k.c. pokrzywdzenie wierzyciela wiąże z niewypłacalnością dłużnika lub z powiększeniem stopnia jego niewypłacalności (por. wyrok SN z dnia 9 kwietnia 2002 r., III CKN 570/2000, niepubl.). Innymi słowy pokrzywdzenie wierzycieli jest następstwem niewypłacalności dłużnika, stąd dla wykazania pokrzywdzenia wierzycieli wystarczające jest wykazanie niewypłacalności dłużnika (zob. P. Machnikowski (w.) Kodeks..., s. 947).

Niewypłacalność może być skutkiem czynności dłużnika o charakterze nieodpłatnym, ale również odpłatnym.

Przepis art. 527 § 3 k.c. stanowi, że jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzyciela uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Przepis art. 528 k.c. stanowi, że jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Zgodnie z utrwalonym zarówno w judykaturze, jak i piśmiennictwie poglądem przez pokrzywdzenie wierzyciela rozumie się rzeczywistą, a nie tylko potencjalną niewypłacalność dłużnika na skutek dokonania przez niego czynności prawnej bądź jego niewypłacalność w wyższym stopniu niż przed dokonaniem danej czynności (zob. m. in. M. Sychowicz, [w:] G. Bieniek, H. Ciepla, St. Dmowski, J. Gudowski, K. Kołakowski, M. Sychowicz, T. Wiśniewski i Cz. Żuławska, Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania, Warszawa 1996, 1.1, s. 508, teza 4 i 5).

Należy jednak podkreślić, iż pomiędzy niewypłacalnością dłużnika, a podjęciem przez niego czynności prawnej musi zachodzić związek przyczynowy, tzn. czynność podjęta przez dłużnika musi być jedną z przyczyn zaistniałej niewypłacalności. Ponadto niewypłacalność dłużnika musi istnieć zarówno w chwili dokonywania skarżonej czynności, jak też w momencie wyrokowania przez sąd - w rozumieniu art. 527 k.c.

Przesłanką skuteczności zaskarżenia czynności dłużnika jest to, aby spowodowała ona pokrzywdzenie wierzyciela. Pokrzywdzenie wierzyciela polega na tym, że jego wierzytelność nie może być realizowana i jej zrealizowanie w przyszłości jest również wątpliwe.

Przez niewypłacalność na tle art. 527 § 2 k.c. rozumie się aktualny brak możliwości wywiązania się dłużnika z zobowiązań finansowych. S. majątku dłużnika należy rozpatrywać przy uwzględnieniu zasad egzekucji świadczeń pieniężnych; niewypłacalność zachodzi wówczas, gdy egzekucja prowadzona według przepisów kodeksu postępowania cywilnego nie mogłaby przynieść zaspokojenia wierzytelności, gdyż brak wystarczających do tego składników majątkowych. S. niewypłacalności nie uchyla istnienie w majątku dłużnika składników niepodlegających zajęciu oraz obciążonych prawami dającymi innym osobom pierwszeństwo zaspokojenia (zastaw, hipoteka) w takim stopniu, że pozostała wartość danego przedmiotu nie wystarczy na zaspokojenie skarżącego wierzyciela. (por. komentarz do Kodeksu Cywilnego pod red. E. Gniewek do art. 527).

W niniejszej sprawie spełnione zostały przesłanki skargi paulińskiej.

Nie ulega wątpliwości, iż w chwili dokonywania darowizny na rzecz pozwanego dłużnik T. N. miał pełną świadomość istnienia długu i jego wysokości. Przenosząc zatem w/w nieruchomości na rzecz K. G., T. N. działał ze świadomością

pokrzywdzenia powódki albowiem wyzbył się w ten sposób jedyne wartościowe składnika swojego majątku, uniemożliwiając jednocześnie powódce realizację jej prawa. W niniejszej sprawie powódka przedłożyła wraz z pozwem prawomocne postanowienie Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 21 lutego 1991 r., sygn. akt I Ns 341/88, wraz z nadaną klauzulą wykonalności. Należy zatem uznać, iż powódka uprawdopodobniła posiadanie wierzytelności wobec dłużnika. Nadto powódka wykazała, że dłużnik, w oparciu o umowę darowizny z dnia 16 lipca 2009 r. wyzbył się przedmiotowej nieruchomości na rzecz K. G.. Nieruchomość ta stanowiła jedyny wartościowy składnik majątku dłużnika, a po jego zbyciu dłużnik nie posiada już żadnego majątku, z którego możliwa byłaby egzekucja.

W chwili obecnej T. N. ma 76 lat, jest osobą schorowaną, utrzymuje się z emerytury. Bezsprene na skutek dokonania darowizny stał się on niewypłacalny w co najmniej większym stopniu niż był przed dokonaniem tej czynności. Pomiędzy niewypłacalnością dłużnika, a podjęciem przez niego czynności prawnej zachodzi związek przyczynowy.

Zgodnie z przyjętym orzecnictwem Sądu Najwyższego oraz sądów powszechnych dla stwierdzenia niewypłacalności dłużnika w rozumieniu art. 527 § 2 k.c. wystarczające jest wykazanie, że występuje utrudnienie lub odwleczenie zaspokoienia wierzyciela (wyrok SA w Łodzi z 17.07.2013 r., sygn. akt I ACa 222/13).

Ponadto należy podkreślić, iż K. G. miał świadomość, iż T. N. działa ze świadomością pokrzywdzenia powódki albowiem zamieszkuje on wraz z dłużnikiem w przedmiotowym domu , a zatem jest osobą pozostającą w bliskim z nim stosunku i wiedział o tym, że darczyńca T. N. posiada zobowiązania finansowe wobec swojej siostry .

Tym samym, zbywając powyższą nieruchomość dłużnik stał się niewypłacalny lub co najmniej niewypłacalny w wyższym stopniu. Wskazać przy tym wypada, iż niewypłacalność dłużnika nie musi być całkowita, wystarczy zaś aby wystąpiła ona w większym rozmiarze niż przed dokonaniem czynności. T. N. dokonując w/w czynności prawnej działał ze świadomością pokrzywdzenia powódki.

Celem skargi pauliańskiej jest bowiem doprowadzenie do sytuacji, w której konkretne przedmioty są traktowane przez wierzyciela tak, jakby nie wyszły z majątku dłużnika. Dla osiągnięcia celu postępowania ze skargi pauliańskiej bez znaczenia jest zatem ogólna sytuacja majątkowa pozwanego, postępowanie dotyczy bowiem wyłącznie określonych przedmiotów, wskazanych w pozwie. Ich zbycie lub obciążenie, niezależnie od stanu majątkowego pozwanego, uniemożliwi zatem lub utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Mając na uwadze przytoczone powyżej okoliczności Sąd uznał, iż w przedmiotowej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki skargi pauliańskiej z art.527 § 1 i 2 k.c. jak również z art. 528 k.c. i dlatego też powództwo zostało uwzględnione.

Konsekwencją uwzględnienia powództwa było obciążenie pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz powódki, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 k.p.c.

Na zasądzoną kwotę złożyły się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.617 złotych (stawka minimalna + opłata skarbowa od pełnomocnictwa) i część opłaty sądowej od pozwu w kwocie 500 złotych uiszczona przez powódkę , a także Sąd nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim na podstawie art.113 ust. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167 poz.1398 ze zm.) w zw. z art. 98 k.p.c. kwotę 4.500,00 złotych (cztery tysiące pięćset i 00/100) tytułem części opłaty sądowej od pozwu od której uiszczenia powódka była zwolniona .

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...) J. Z. ;

(...)

(...)